

Lovforslag nr. L 122. Fremsat den 3. december 1986 af landbrugsministeren (Britta Schall Holberg)

Forslag

til

Lov om hjortehold

§ 1 Loven omfatter alle indhegninger med hjortedyr.

Stk. 2. Hjortedyr i zoologiske haver, dyreparker og lignende, der kræver politiets tilladelse efter lov om værn for dyr, er ikke omfattet af loven.

§ 2. En indhegning med hjortedyr skal af ejeren anmeldes til registrering senest 2 måneder efter, at dyrene er indsat i indhegningen.

Stk. 2. Landbrugsministeren fastsætter regler om registrering, herunder om gebyr for registreringen.

§ 3. En indhegning med hjortedyr kan registreres som hjortefarm, hvis

- 1) hjortedyrene udelukkende holdes med henblik på erhvervsmæssig kødproduktion eller salg af avlsdyr,
- 2) det indhegnede areal er på mindst 5 ha,
- 3) alle dyrene er mærket ved ejerens foranstaltning,
- 4) dyrene er forsvarligt indhegnet, og
- 5) indhegningen er indrettet med en godkendt aflivningsfold.

Stk. 2. Landbrugsministeren fastsætter regler om mærkning af hjortedyr og om hegning. Landbrugsministeren kan endvidere fastsætte regler om indberetning af undslupne hjortedyr.

§ 4. I indhegninger med hjortedyr må kun indsættes og holdes kron dyr og dådyr.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan i særlige tilfælde tillade hold af hjortedyr af andre

arter end kron dyr og dådyr og af krydsninger af kron dyr med andre arter.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan forbyde indsættelse og hold af kron dyr i indhegninger i nærmere angivne områder af landet, samt påbyde aflivning, salg eller udførsel af de pågældende kron dyr.

Stk. 4. Landbrugsministeren kan forbyde indførsel af kron dyr, herunder også sæd og embryoer, af stammer, der genetisk afviger fra den danske stamme.

§ 5. Hjortedyr i en hjortefarm betragtes som husdyr.

Stk. 2. Hjortedyr, der undslipper fra en hjortefarm, betragtes som vildtlevende, hvis de har været undsluppet i mere end 2 måneder.

Stk. 3. Hjortedyr, der undslipper fra andre indhegninger, betragtes som vildtlevende.

Stk. 4. Afkom, der følger et undsluppet moderdyr, er underkastet de bestemmelser, der gælder for moderdyret.

§ 6. På en ejendom, hvor der findes en indhegning med hjortedyr, må vildtlevende individer af den art hjortedyr, der holdes i indhegningen, ikke jages inden for en afstand af 300 m fra indhegningen.

§ 7. Bemyndiger landbrugsministeren en styrelse under ministeriet til at udøve de beføjelser, der er tillagt ministeren efter loven eller efter regler fastsat efter loven, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over styrelsens afgørelser, herunder

om, at afgørelser ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 8. Til kontrol med overholdelsen af loven og regler fastsat efter loven har tilsynsmyndigheden, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentligt og privat ejede indhegninger med hjortedyr.

§ 9. Overtrædelse af § 2, stk. 1, § 4, stk. 1, § 6 og § 11, stk. 1 og 2, straffes med bøde.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes efter loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af en kommune eller af et kommunalt fællesskab, jfr. § 60 i lov om kommunernes

styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 10. Landbrugsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 11. Indhegninger, hvori hjortedyr er indsat før lovens ikrafttræden, skal af ejeren anmeldes til registrering inden 6 måneder efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Indhegninger, hvori der ved lovens ikrafttræden holdes hjortedyr af andre arter end kron dyr og dådyr eller krydsninger af kron dyr med andre arter skal anmeldes til registrering inden 4 uger efter lovens ikrafttræden. Dyrene skal aflives, sælges eller udføres inden et år efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan i særlige tilfælde fravige bestemmelserne i stk. 2.

§ 12. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Der er i de seneste år konstateret en stigende interesse for hjorteavl som alternativ husdyrproduktion. Dette har medført, at der er blevet oprettet mange såkaldte hjortefarme, ligesom flere eksisterende dyrehaver har fundet det økonmisk attraktivt at levere avlsdyr til hjortefarmere, som har ønsket at starte en hjorteproduktion.

Formålet med lovforslaget er at skabe faste rammer for hold af hjortedyr i hjortefarme med henblik på erhvervsmæssig kødproduktion eller salg af levende avlsdyr. Etablering af hjortefarme på landbrugsjord er ikke reguleret ved anden lovgivning.

Forslaget begrænser yderligere det lovlige hold af hjortedyr til danske hjortearter, dvs. kron dyr og dådyr, for at afværge risikoen for, at hjortearter, som hidtil ikke har været kendt som danske vildtarter, etablerer sig i naturen og dermed udgør en risiko for, at der sker krydsninger mellem vildtlivende individer og dyr, der undslipper fra sådanne indhegninger. Det kan nemlig ikke helt undgås, at vildt, der holdes i indhegninger fra tid til anden slipper ud i den omgivende natur, som følge af, at hegnet forfalder, at der udøves hævrværk mod hegnet, at træer under stormfald vælter ned over hegnet eller at dyrene forcerer hegnet.

Lovforslaget fastsætter regler om ejendomsret til undslupne dyr og om erstatningsansvaret i forbindelse med skader, som forvoldes af undslupne dyr. Det fastslås, at hjortedyr, der holdes i en registreret hjortefarm, anses for husdyr, hvilket bl.a. indebærer, at bestemmelserne i mark- og vejfredsloven om optagelse af undslupne husdyr, erstatningsansvar for skader forvoldt af undslupne husdyr, om aflivning af uvane husdyr m.m., umiddelbart kan bringes i anvendelse. Med hensyn til dyrenes status, hvis de slipper ud, foreslås det, at de skal anses som husdyr i indtil 2 måneder efter, at de er undsluppet. Dette svarer til § 1, stk. 2, i mark- og vejfredsloven, for så vidt angår bl.a. mink, der undslipper fra en minkfarm. Disse bestemmelser foreslås dog begrænset til kun at omfatte hjortedyr

i registrerede hjortefarme, jf. § 2, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Det er fundet ønskeligt, at alle kategorier af indhegninger med hjortedyr inddrages under lovens krav om registrering, da det kun derigennem er muligt at få et overblik over, hvor mange hjortedyr, der befinder sig bag hegn, og af hvilke arter dyrene er.

2. Til grund for lovforslaget ligger drøftelser i Vildtforvaltningsrådet, ligesom der er taget hensyn til hjorteavlernes ønske om at skabe en egentlig lovgivning på området. Der er modtaget bemærkninger fra følgende ministerier, foreninger m.v. i forbindelse med, at forslaget har været udsendt til høring: Skattedepartementet, Dansk Skovforening, Planstyrelsen, Miljøministeriet, Danske Husmandsforeninger, Landsforeningen af Danske Hjorteavlere, Naturfredningsrådet, Dansk Strandjagtforening, Statens Husdyrbrugsforsøg, Landsjagtforeningen af 1923, Veterinærdirektoratet, De danske Landboforeninger, Danmarks Naturfredningsforening, Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark.

3. Der foreligger ingen nøjagtig opgørelse over antallet af indhegninger med hjortedyr. Det anslås imidlertid at ligge på omkring 500. I dette tal skal indregnes både dyrehaver og hjortefarme.

Det skønnes, at der i dag er ca. 8.000 stk. dåvildt under hegn. Heraf udgør dåvildtet i Jægersborg Dyrehave alene 1.800 individer. Det samlede antal kron dyr, der holdes under hegn i Danmark, skønnes at være ca. 1.500. Det samlede antal for sikavildtets vedkommende anslås til ca. 500. Etableringstakten for nye hegninger med hjortedyr skønnes for øjeblikket at være 1 om ugen.

Ved lovforslaget meddeles landbrugsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere bestemmelser om hegning af hjortefarme og om mærkning af dyrene. Det er endvidere fastsat, hvilke hjortearter der må holdes i disse hegninger. Uanset disse regler er det tanken at opretholde bestemmelsen i § 28, stk. 2, i lov om jagt og vildtforvaltning, der har følgende ordlyd:

»Landbrugsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om:

- a. kravene til indhegning af dyrehaver,
- b. hvilke vildtarter der må udsættes i dyrehaver og
- c. tilsyn med dyrehaver«.

Begrundelsen herfor er, at der kan tænkes at opstå behov for at fastsætte regler for, hvilke vildtarter der må holdes i dyrehaver ud over hjortevildt. Her tænkes særligt på vildsvin og muflonfår. Der kan ligeledes tænkes at opstå behov for at fastsætte regler for tilsyn med og hegning af dyrehaver, i hvilke man holder de nævnte vildtarter.

Det foreslås, at hjortefarme skal have et mindsteareal på 5 ha for at kunne blive registreret. I forbindelse hermed har det været overvejet, om der samtidig burde fastsættes en grænse for, hvor mange dyr der må holdes pr. arealenhed. Dette er dog undladt, idet det er vanskeligt at opstille generelle regler herfor, da en sådan grænse vil være afhængig af det indhegnede areals bonitet samt af, i hvilket omfang dyrene fodres.

Etableres en hjortefarm på tidligere landbrugsjord, dvs. uden naturligt læ og naturlige fodringsmuligheder, er det Vildtbiologisk Stations forsigtige skøn, at der på et areal på 5 ha ikke forsvarligt kan holdes mere end 15 moderdyr. Det forudsættes herved, at terrænet er rimeligt tørt, at der er etableret fornødent læ for dyrene, og at dyrene fodres forsvarligt.

Det er hensigten at udarbejde en vejledning om hjorteavl m.m., og med henblik herpå vil også de her nævnte spørgsmål blive overvejet nærmere.

Det foreslås, at gøre mærkning af hjortedyr, der holdes i egentlige hjortefarme, til en betingelse for registrering som hjortefarm og for at bevare ejendomsretten til dyr, der undslipper. Umærkede dyr, der undslipper, vil som hidtil blive betragtet som vildt.

For så vidt angår eksisterende dyrehaver, i hvilke der kun holdes krondyr og dådyr, vil loven kun medføre et krav om registrering, idet det antages, at man i langt de fleste dyrehaver ikke vil være interesseret i at blive registreret som hjortefarm med de dertil knyttede rettigheder, jf. § 2, stk. 1, og bemærkningerne hertil.

4. Af hensyn til risikoen for, at hjortearter, der holdes i hjortefarme, undslipper og etablerer en fast bestand i den frie natur, foreslås det, at det kun skal være tilladt at holde hjortedyr af 2 arter, som i forvejen findes vildtlevende her i landet, krondyr og dådyr. Rådyr er ikke medtaget, idet det ikke er velegnet til hold i indhegninger. Der vil

dog være mulighed for, at dyrehaver, der er etableret på tidspunkt for lovens ikrafttræden, fortsat kan få tilladelse til hold af rådyr og skal i tilfælde, hvor større områder er indhegnet, jf. § 11, stk. 3.

Anvendelsen af § 4, stk. 2-4, og § 11, stk. 3, vil ske efter forhandling med miljøministeren og de berørte interesseorganisationer.

Sikaen, som stammer fra Østen, er indført i Danmark omkring århundredskiftet, og man ved fra andre lande, bl.a. Irland, at den under visse forhold krydser sig med krondyr.

Med henblik på avl er der allerede importeret enkelte individer af hjortearter, som ikke findes vildtlevende her i landet. Som eksempel herpå kan wapitihjorten nævnes. Hvis denne art slipper ud i naturen på steder, hvor der i forvejen findes en vild bestand af krondyr, vil der være risiko for en krydsning og dermed for en genetisk ændring af den fritlevende bestand af krondyr. Det antages, at den jyske krondyrbestand, der findes syd for Limfjorden, særligt i Sydvestjylland og det østlige Midtjylland, er en urgammel stamme, der ikke genetisk har ændret sig væsentligt siden sidste istid. Vildtbiologisk Station har i samarbejde med Genetisk Institut ved Aarhus Universitet iværksat en undersøgelse af den jyske krondyrbestands genetiske renhed med henblik på at få bekræftet denne antagelse.

Der er gennem årene indført en relativt stor mængde krondyr, især fra England, Skotland og Tyskland, og i hvertfald krondyrene fra England og Skotland er ikke genetisk identiske med de danske krondyr. Derfor foreslås det, at landbrugsministeren skal have hjemmel til at forbyde hold af krondyr i visse egne af landet, og når resultatet af de nævnte undersøgelser foreligger, vil Vildtbiologisk Station fremkomme med en indstilling om behovet for at begrænse krondyrholdet i Jylland.

Såfremt et forbud mod hold af krondyr gennemføres ved regler fastsat efter § 4, stk. 3, skal der udbetales erstatning til de hjorteavlere, som får pålæg om salg eller aflivning af dyrene efter § 11, stk. 2. Såfremt dyrene ikke kan sælges, og derfor må slagtes, anslås en rimelig erstatning pr. individ at udgøre ca. 8.000 kr., hvilket svarer til forskellen mellem kødværdien og dyrets værdi som avlsdyr. Det skønnes, at der ialt holdes ca. 300 krondyr i indhegninger i Jylland syd for Limfjorden.

Efter § 11, stk. 2, vil erstatning ligeledes komme på tale ved et forbud mod hold af sika og wapiti. Afhængig af i, hvilket omfang der dispenseres fra forbudet mod hold af sika, vil et lignende erstatningsbeløb som for krondyr blive aktuelt, for så vidt angår de ca. 50 stk. sikavildt og krydsninger

hermed, der holdes under hegn her i landet. Forslaget vil endvidere indebære, at der må udbetales erstatning for de 10 individer af wapiti, der allerede er indført samt for krydsninger hermed. Erstatning for disse dyr skønnes at skulle ligge noget over erstatningen for kronvildt, da der er tale om større dyr, og må ved slagtning anslås til ca. 10.000–15.000 kr. pr. individ. Den samlede højeste erstatning i tilfælde af en aflivning af alle de nævnte ca. 850 dyr kan herefter anslås til ca. 7 mill. kr. Da der ikke foreligger præcise opgørelser af antallet af de nævnte dyr, er beløbet behæftet med en del usikkerhed.

5. Den praksis, hvorefter der i almindelighed ikke bliver givet tilladelse til indfangning af hjortevildt fra den fri vildtbane med henblik på indsætning i indhegning vil blive opretholdt, idet en indfangning i dette øjemed ud fra dyreværnsmæssige hensyn ikke findes rimelig.

6. Bestemmelser om aflivning af hjortevildt vil blive fastsat med hjemmel i lov nr. 328 af 4. juni 1986 om kød m.m., og en bekendtgørelse er under udarbejdelse i Landbrugsministeriet.

Det vil heri blive fastsat, at aflivning af hjortedyr i registrerede hjortefarme kun må foretages af ejeren af dyrene eller personer bemyndiget af ham til at foretage aflivningen.

7. Der er i forslaget ikke medtaget noget forbud mod afsavning af bastgevirer, idet dette allerede vil være forbudt i medfør af dyreværnslovens § 1.

8. Den løbende administration af lovforslaget, herunder gennemførelse af registreringen, agtes henlagt til Veterinærdirektoratet. Administrationen forventes at ville medføre en øget arbejdsbyrde svarende til 2 årsværk, henholdsvis 1 AC-medarbejder og 1 HK-medarbejder, med en dertil hørende lønsum på 0,5 mill. kr.

Lovforslaget bevirker herudover en samlet merudgift for statskassen i finansårene 1987 og 1988 på indtil 7 mill. kr. til udredning af erstatninger til ejere af indhegninger med hjortedyr af andre arter end kronstyr og dådyr i det omfang, der ikke meddeles dispensation efter loven, samt til ejere af indhegninger med kronstyr i områder af landet, der bliver omfattet af et forbud efter § 4, stk. 3, jfr. § 11, stk. 2.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1

Loven omfatter ethvert hold af hjortedyr uanset, om dyrene holdes med henblik på jagt, kødproduktion eller salg af levende dyr forudsat, at dyrene

holdes i en indhegning. Ved »indhegning« skal også forstås indelukke, stald eller lignende, hvori der holdes hjortedyr i fangenskab.

Hjortevildt, der lever på øer eller på halvøer, der ved hegning er afskåret fra fastlandet, vil herefter ikke være omfattet af lovforslaget, men vil være omfattet af reglerne i lov om jagt og vildtforvaltning. Sådant vildt må herefter kun beskydes i jagttiden, ligesom dyrene ikke lovligt kan indfanges ved hjælp af fælder eller net. Udsætning af hjortevildt de nævnte steder er underlagt begrænsningerne i § 43 i lov om jagt og vildtforvaltning, der fastsætter, at pattedyr, der ikke tilhører landets naturlige fauna, ikke må udsættes uden landbrugsministerens tilladelse, samt at udsætning af pattedyr, der tilhører landets naturlige fauna, på steder, hvor den pågældende art ikke er naturligt forekommende, kun må ske med landbrugsministerens tilladelse.

Til stk. 2

Hold af hjortedyr i zoologiske haver, dyreparke m.v. tilsigter alene at give publikum adgang til at iagttage dyrene, og derfor er sådant hold ikke omfattet af lovforslaget.

Til § 2

Til stk. 1

En registrering af alle indhegninger med hjortedyr findes nødvendig, hvis en kontrol med overholdelsen af forbudet mod hold af dyr af visse arter, jfr. § 4, stk. 1 og 3, skal være effektiv.

Til stk. 2

Der foreslås fastsat et gebyr i forbindelse med registreringen til dækning af omkostningerne ved registreringen. Det er ikke hensigten at fastsætte gebyrer til dækning af udgifterne ved lovens administration iøvrigt.

Til § 3

Det foreslås, at indhegninger med hjortedyr, hvor formålet alene er erhvervmæssigt kødproduktion eller salg af avlsdyr, på visse betingelser kan registreres som hjortefarme.

En sådan registrering, der bl.a. indebærer krav om mærkning af alle dyrene i indhegningen, foreslås gjort til en betingelse for, at ejeren af undslupne hjortedyr kan gøre sin ejendomsret til dyrene gældende, jfr. i øvrigt § 5.

Overvejelserne om en ændring i den skattemæssige behandling af hjortefarme vil næppe kunne

afsluttes, før der er opnået erfaring med virkningerne af dette lovforslag.

Det er tanken at foreskrive, at de mærker, der skal anvendes, som mindstekrav skal være påført det registreringsnummer, som er tildelt ejeren af hjortefarmen. De nærmere regler for mærkernes udformning tænkes udarbejdet efter drøftelse med hjorteavlerforeningen og med landbrugsorganisationerne, der har mangeårig erfaring i mærkning af tamdyr. Vedrørende mærkede, undslupne dyr, se nærmere under bemærkningerne til § 5.

For så vidt angår hegning af hjortefarme, findes det ikke påkrævet at foreskrive særlige bestemmelser for hold af dådyr ud over et almindeligt krav om, at dyrene skal være forsvarligt indhegnet. Dette krav har sammenhæng med bestemmelserne om retten til at indfange undslupne dyr.

For så vidt angår krondyr, overvejes det at fastsætte bestemmelser om etablering af 2-trådet elhegn i en vis afstand fra indhegningen for at forhindre, at vildtlevende krondyr i brunstperioden udefra forsøger at bryde ind i indhegningen eller etablerer slagsmål gennem hegnet.

Bestemmelsen vil samtidig give ministeren hjemmel til at fastsætte særlige bestemmelser om hegning af hjortefarme med krondyr, hvis den ovennævnte genetiske undersøgelse af de danske kronhjorte viser, at der er tale om flere danske stammer, og at der dermed er en risiko for genetisk forurening af den jyske stamme fra krondyr, der undslipper.

Det er tanken, at der skal foreskrives pligt til indberetning til Veterinærdirektoratet, når hjortedyr undslipper.

En sådan indberetning er særlig nødvendig i forbindelse med afgørelse af, om et nedlagt, mærket dyr tilhører ejeren af hjortefarmen, hvorfra det er undsluppet, eller den, der på sit jagtareal nedlægger dyret. Det sidste vil være tilfældet, hvis et mærket dyr nedlægges i den for det pågældende dyr fastsatte jagtsæson, såfremt beskydningen finder sted mere end 2 måneder efter, at dyret er undsluppet. Det vil i den forbindelse være af afgørende betydning at kunne fastslå med sikkerhed, hvornår dyret er undsluppet. Det samme gør sig gældende, for så vidt angår eventuel erstatning for skader, som forvoldes af undslupne, mærkede dyr.

Regler for godkendelse af aflivningsfolde samt om aflivning af hjortedyr vil blive fastsat med hjemmel i kødloven, jfr. almindelig bemærkning, 6.

Til § 4

Til stk. 1

Artsbegrænsningen er foreslået for at undgå, at arter, der ikke forekommer fritlevende, etablerer sig i naturen. Bestemmelsen omfatter også forbud mod hold af krydsninger af andre hjortearter end dådyr og krondyr, da også disse kan blande sig med fritstående bestande eller etablere selvstændige bestande.

Til stk. 2

Dispensation til hold af eksempelvis sika og råvildt tænkes givet til dyrehaver, i hvilke disse dyr ved lovens ikrafttrædelse allerede har været holdt gennem en årrække.

Til stk. 3

Se nærmere under generelle bemærkninger, nr. 4

Til stk. 4

Bestemmelsen tilsigter at standse indførselen af individer af samt sæd og embryoer af krondyr, der adskiller sig genetisk fra den fritstående danske stamme.

Til § 5

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører, at hjortedyr i en hjortefarm ikke er omfattet af reglerne i lov om jagt og vildtforvaltning, men af husdyrlovgivningen, herunder lov om mark- og vejfred.

Til stk. 2

Når mærkede hjortedyr undslipper fra en hjortefarm, kan ejeren eller dennes personale efter denne bestemmelse indtil 2 måneder efter, at dyrene er undsluppet, frit indfange eller nedskyde disse på ejendommen. Det er dog tanken, at der, før en sådan indfangning eller nedskydning lovligt kan finde sted, skal være sket indberetning om de undslupne dyr efter bestemmelser fastsat efter § 3, stk. 2. 2 måneders fristen svarer til mark- og vejfredslovens § 11, stk. 2, for så vidt angår undslupne mink.

Til stk. 3

Ved denne bestemmelse fastslås det, at ejeren af hjortedyr, der undslipper fra andre indhegninger, fortaber ejendomsretten til disse. Sådanne dyr betragtes som vildt i jagtlovens forstand, hvilket medfører, at de ikke lovligt må indfanges eller indsluses i indhegningen eller i indelukket igen, jfr.

§ 17, litra d og e, i lov om jagt og vildtforvaltning. Undslupne, umærkede hjortedyr vil under iagttagelse af lov om jagt og vildtforvaltning kunne nedskydes i det pågældende dyrs jagttid, jfr. dog begrænsningen i § 6.

Til stk. 4

Det findes hensigtsmæssigt at lade de regler, der gælder for et undsluppet moderdyr, også omfatte afkom, der følger dette.

Til § 6

Baggrunden for forbudet er, at hegninger med hjortedyr i brunsttiden kan tiltrække den fritstående bestand af hjorte af den vildtart, der holdes. Herved vil jagttrykket på den frie bestand af hjorte i et område, hvor der er mange indhegninger med hjortedyr, nemt blive for stort, såfremt et sådant forbud ikke indføres.

Til § 7

Se under almindelige bemærkninger, nr.7.

Til § 11

Til stk. 1

Det findes, at der bør gives rimelig tid til, at ejere af hjortefarme og andre indhegninger med hjortedyr, der er etableret ved lovens ikrafttræden, kan anmelde disse til registrering.

Til stk. 2

Det findes vigtigt så hurtigt som muligt efter lovens ikrafttræden at få registreret, i hvilke hjortefarme og andre indhegninger der findes dyr af andre arter end kronstyr og dådyr. Dette hensyn bevirker, at der bør være kortere anmeldelsesfrist for disse indhegninger, og bestemmelsen om aflivning, salg eller udførsel foreslås indført af hensyn til faren for etablering af nye arter af hjortevildt, ligesom det tilstræbes at undgå genetisk forurening af den fritstående bestand. Se nærmere under almindelige bemærkninger, nr. 1 og 4.

Til stk. 4

Se nærmere under almindelige bemærkninger, nr. 4, 1. afsnit.